

ספר

האגור

אגור וחבר החכם מהור"ר יעקב בן
מהור"ר יהודא לנדא זל . הלכות
תפלה . ציצית . ותפילין . ברכות עם דיני שבת
ומועדים . הלכות שחיטה ובדיקה . איסור והיתר .
וגעולי כלים . הלכות נדה וטבילה . ושעורי מקואות .
ושאר דינים רבות .

הובא לבית הדפוס ע"י השותפים ה"ח הרבני מו"ח חנונא ליפא מרגליות נ"י .
וה"ח הרבני מו"ח משה יארקיס נ"י מו"ס מבארדיטשוב .

פיעטרקוב

ברפוס של חרבני הנגיד וכו' מו"ח פייבל בעלכאטאווסקי נ"י .
בשנת תרמ"ד לפ"ק

דעת - אתר לימודי יהדות ורוח

www.daat.ac.il

סימני הספר

- (א) הלומד בנבך לפני חמלו וקודם היום אך יחנה בברכה המורה כל היום :
 (ב) דין זמן שמחכה בחורה בני האלם בשמיו אם חייב לנבך אם לא :
 (ג) הלומד חורה בנבך קודם חפלה אם צריך נמי :
 (ד) אם צריך לנבך שמיים על נפילה ידים ושאר יער מי שנסנה לגדולים :

דיני ציצית

- (ה) שיעור גדול הפליה :
 (ו) ברכה הפליה שיש לו בית זואר :
 (ז) המלוכה פליה ופושטו וחור ולבשו אם ינבך פעם ב' :
 (ח) אם מוסיף ציצית מלכה הפליה ולא יש לעשות ציצית של עשתי כפליה של מצי :
 (ט) חלוצה מין עשתי ציצית כפליה של מצי :
 (י) עושין שני קשרים לכל קשר בציצית :
 (יא) נבד של ארבע כעשה שגמל :
 (יב) הכיל ציצית על ציצית :
 (יג) אם יוכל להוסיף על ח' מופין :
 (יד) אם עושין חלוצה :
 (טו) בעשתי פסוק הציצית וכל הדיין :
 (טז) כמה שיעור עובדה חלוצה שגמל :
 (יז) פליה שאלו חוך שלשים יום :
 (יח) מומטוס ואמרוניגם ואלה בציצית :
 (יט) סדין בציצית וכמות ומיוחד ליום ולינה וכל הדיין :
 (כ) מותר להשתמש בציצית :
 (כא) מותר ללכה כפליה על הקשרים :
 (כב) אם יש לנבך לעשות ציצית בשעה ששיחה :
 (כג) מי בני ציצית טרה ומצו לשמה :
 (כד) אם מותר לתקן ציצית שנחצה במועד :
 (כה) אם יש לעשות פלאי על הכף :
 (כו) בציצית אופן יש לעשות הפליה קפן שלובשין :
 (כז) שיש להבשות ציצית :
 (כח) איך מנכרין פל פליה קפן שלובשין :
 (כט) איך יסנה הלבב פליה קפן ופלאי מתעקף כפליה גדול בברכות :
 (ל) אם שוכ כשרות לעשות הציצית :
 (לא) פליה שנקרע חוץ לשלם אם חופרין :
 (לב) הפלבושין שקורין נחילא וקומע אם חייבין בציצית :
 (לג) אין חופרין אנדל על הכף :
 (לד) היואל מניה הכנסם ופושט פלימו וחור חל"כ ולבצו אם ינבך :

דיני תפילין

- (לה) יש להניח תפילין בין עומר ישראל ובין אחר ישראל :
 (לו) אם יש לנבך ברכה אחת על שמיים :
 (לז) אם יש לנבך להניח כקמן :
 (לח) אם יוכל לעשות קדיש וקדושה בין תפילין של יד של ראש :
- (עו) הקשר של ראש צריך שיהי' כליי פנים :
 (עז) שלא לקשור קשר של תפילין בכל יום :
 (עח) תפילין מרובעין הלכה לשמה מסוים אם הונם למחר חף הבתי' :
 (עט) תפילין אין נכבדים אלא בקוף ובמקום נצר :
 (פ) דין זיווין של שטט"ז ג"ץ :
 (פא) כל האומחה צריכין שיהיו גולם פחד מוז מה'וק' וכל הדינין :

סימני הספר

(אב) והגו בחסירות וחסירות בהתנאים :
 (אג) זורה השטריות מהסאות והגומות :
 (אד) שלשה דיני נזילים בספר הזוהר צלילים והטילין :
 שאין נזילים בשום מקום :
 (אז) סדר ציור זורה הסודיות על גז הקבלה באלף :

דיני ברכות

(אז) אפי' לא שמת קול הרעול חייב לברך :
 (בא) אם ברך זרקף כטופים אם יש לברך מחיר אטופים :
 (בב) יש חסלה שיהא מחוייבת מדטריותא :
 (בג) אם יהא שמתין לברך על נפילה ידים בברך עד בוא לכה"כ :
 (בד) הדינה להיות שליח עבור שלל מלין רוב הכנסין להחליט :
 (בה) אם גר יכול להיות ש"ס :
 (בח) אם מנהג לומר מיד אחרי חלקי גמטה בה"ס :
 (בט) אין להוציא בכה"כ למדני חקין :
 (כ) שעת חלל בקדושה שאומרים בחסלה :
 (כא) צורה הכנסת בכתב הכנסת ומלא ליטר שגמרו ספר"א אך יתנהג :
 (כב) אם יש לברך קטן ורומה בידו :
 (כג) ושינין יהא שמיא רבא גדול מטרך לך הפירוש מיה"ד :
 (כד) אם השליח נטר אומר ברוך ה' המברך לעולם ועד :
 (כה) בשעת שהתין אומר נכרו אם הקהל יאמר יתברך וישמחה :

(כז) חס רשאי :
 (כח) לין מוילין היה סמוך לק"ס :
 (כט) היש עם אשמו לך יתנהג לקרות ק"ס :
 (כס) אם לט רובא ערומו חס מותר לקרות ק"ס :
 (כסא) זולה בבשרו ומתירה בציצוי :
 (כסב) ערום מותר לקרות ק"ס כגדו :
 (כסג) מרחיק ד' אמות וקורא :
 (כסד) בית הכסא חס מה דיו לעין ק"ס :
 (כסה) הלך במבואות החסודות והפסוק והשחזר לך יעשה :

(כסו) גרף של רעי בחזק ד' אמות :
 (כסז) כסול טיולה לבעל קרי לק"ס ולכו דבר קדושה :
 (כסח) לריך למגור תורה בשעת תפילה :
 (כסט) אם מותר לשחות מים בשחרית קודם חסלה ואם מותר ללמוד כעלות השחר קודם חסלה :
 (כסא) מי שמתעסק לדרך יכול להתפלל אחר שטלה עמוד השחר :
 (כסב) המחלל אחריו בה"כ :
 (כסג) אם מותר להמתין חצרו בנכנס :
 (כסד) הטריות להחללה עד ד' מילין :
 (כסה) הסי' מוכנס חס שיעור ז' פתחים ויתפלל :
 (כסו) אם יוצא בנקיית הרים בכל דבר המנקה :
 (כסא) כעוסק בברכי ציבור הוא כעוסק בבורה כדי לעמוד מחוייב להתפלל :

(כסב) המחלל י"ח ברכות בדרך לריך לעמוד בברכות :
 (כסג) אין אלו מהרין בבית דלות ב"י שכל :
 (כסד) לריך שיכרך חסלתו קודם שיחלל :
 (כסה) אם החלל ולא ידון בלבוש :
 (כסו) הסי' מהשמיע קולו בחסלתו :
 (כסז) יכול להתפלל בכל לשון :
 (כסח) אם אחד מן עשרה שבה"ס החיל להתפלל ביחוד :
 (כסט) אם שחוקה ושמיעה השיב כהפסק ובעונה דמ' :
 (כסא) הסי' מהחמיר ולו"י שיחלל חס כל היום טלו :
 (כסב) אם שכת ב' חסלת לך יעשה :
 (כסג) הסי' מרב שעת ב"י כרע כרע כתיורא :
 (כסד) ח"ל סימח לשבה דמריך דוקא בחסלה :
 (כסה) דין אם קעה ולא חזיר בשמים בחסות המסים :
 (כסו) מכה"ס נהג לומר ז' פעמים אהא גבור :
 (כסז) כל החבוב לרבים אין מכיין אותו ליתוד :
 (כסח) אם היתוד על זימות החמה :
 (כסט) הסי' מן הסקופה שזולין מקר אם הוא מעה לעם :

(כסא) לא האדיר מער בברכת המער והמכר קודם שעקר רגל :
 (כסב) חתעיות אין להם סדר :
 (כסג) אפר כל מקום שאמר אין מהאדיר אמו חס רובה לומר קודם שעקר רגלו :
 (כסד) אם אומרים ריה במונה :
 (כסה) אם אומרים שלום בימינו ושלום בשמאלי :
 (כסו) אפר אחר שפסע שלם פשיעה לריך שיעמוד במקומו מכה :

(ק) חסין מהחללה יוצר :
 (קא) קדושה ביוצר אם יחיד אומרה :
 (קב) לך כוסס מעונין ביראה ואומרים קדוש :
 (קג) לך מוחמין אור חדש על זיון החר :
 (קד) לך העסחה מברכה שיה מק"ס :
 (קה) נרסה חין מעכנה בליו ברכה אחר :
 (קי) ח מהא לריכות טנה :
 (קכ) ל"ג יש לומר אח"ך אל מלך נאמן :
 (קכא) חוהם המנעיים ראשם כשאומרים ה' אחד :
 (קכב) חין להפסיק בין אמן יהא במים רבא וכו' ליחברך וכו' בין קדוש לנרטי ובין ברכה לברכה :
 (קכג) האומר שמת שמת משחקין אותו דוקא בליטר :
 (קכד) עד על לבנך בעמידה :
 (קכה) קרין לקרות שמת בעעמים :
 (קכו) מנת ק"ס מושב והקורא במהך :
 (קכז) שולל מפי ביראה לך הפירוש :
 (קכח) להפסיק בק"ס לענות דבר שבקדושה :
 (קכט) בין ויחמיר לחמ לא יפסיק הפירוש מלא יפסיק :
 (קכס) צנין להפסיק בברכות של שמת לומר פיוסים :
 (קכסא) משמע בשאר להניח הטילין בין גאלה לחסלה :
 (קכסב) ריון מטרין על שמת :
 (קכסג) שומא אם יכול להוילא אחרים :
 (קכסד) קרא עפור קוראת שמת :
 (קכסה) אם החתן רובה להחמיר על עצמו לקרות ק"ס

סימני הספר

קסד) הסי' מלא יענה אמן חטובה :
 קסד) אף במוסר בר"ח אם שנה ש"ל יעלה ויבוא
 אין תור :
 קסד) אם יש לש"ן לומר ושמו אה שמי :
 קסד) אם מוציא לאדם לנפול על פניו לומר תחנה כשהוא
 עומד חוץ לכנסה :

נשיאות בפנים

קסב) אם אין שם הל"ה כהן אחד אם יש לישא אה כפיו :
 קע) ש"ל כשהוא כהן אה יתנהג בצרכה כהנים :
 קעא) אם לש"ן להפסיק לקראת הכהנים :
 קעב) אם הש"ן מקרא אל היחיד :
 קעג) שהחמד אם ישא אה כפיו :
 קעד) המקרא לכהנים שאינו ש"ל אם מסיים שים שלום :
 קעה) אם מי שאין לו אשה, נשא כפיו :
 קעו) למע אה הכהנים נשאים כהנים ככל יום :
 קעז) אם הכהנים נשאים כהנים במנהג ביה"כ :
 קעח) אם יחיד אומר סדר קדושה שאומרים אחר י"ח
 צרכה :
 קעט) אם יחיד יכול לומר י"ג מדות :
 קפ) אם אומר בעליו נשנה וספא כבוד בשמים מחטל :

קצא) הכולך בספיה ואין לו כלי שוקף ידו בנדר ואהך
 קה"י הנכרה :
 ר) מהו לשון נפילה :
 רא) יש מצרכין שמריה על נקיות ידיהם :
 רב) יש מצרכין עט"י בין שפיהה רלעונה לעמים :
 רג) שבעה דברים לריבים נפילה אחריהם :
 רד) הכולך דברים משונים שנעם הדמק ויכולין
 להקטנה בנפילה על כל היום :
 רה) מי שילא מביה הכסא ורונה לאטל אם די
 בנפילה אחת :
 רו) מים ראשונים לריך שניבים ידיו :
 רז) יש לדקדק אם פסול ליטול הידים ממי' :
 רח) אין לחוש להספק בין נפילה להמולי' :

הלכות סעודה

רש) אם יש לחתוך הפה קודם המוילא :
 רי) מי שאין לו לחם שלם רק ב' חלטי לחם יתכנס
 יחד ויעשה המוילא :
 ריא) כל הצרכה אם נשחק אה בנדך :
 ריב) יש ג' הלוקים בפיבורי לחם כמה שקריין
 חניולא בצרכה :
 ריג) דבר שבליחמו רכס אה אלאה בלי משקה :
 ריד) הסי' מלחמיותו ובצרכה הכל בלאורך :
 ריז) עיסה שילתפה לעטוח פניו ופטייליא :
 ריח) המוילמות שקריין פשטיד"ה ומנוי אלפס אהך
 מצרכין :

דיני קריאת ספר תורה

קפא) אם מורה במקום שאין ס"ח לקרוא בחומשין
 ולנכדך :
 קפב) אם ח"ח מוטלג יכול לקרות קודם כהן :
 קפג) הסי' מקמיין אם אין שם כהן נהפדרה חניולא :
 קפד) הכהן הקרוא במקום לוי אם יבדך שני פעמים :
 קפה) כהן ולוי שקוראים אה יקראו כהן ולוי אחר לס"ח :
 קפו) כהן אחר כהן לא יקרא :
 קפז) דין פיר שכולו כהנים :
 קפח) הקורא בחורה לריך לחזור ולומר ברוך ה'
 המצודך וכו' :
 קפט) אין לומר בצרכה שאחר המורה לחי שלום נעשה
 בנכנס :
 קצ) יש לחזן לסייע לאזנה שקורא בחורה בלחם ולא
 בקל רס :
 קצא) אם טעה בקריאתו בחורה ילא :
 קצב) אין אה רגילים לתרנס :
 קצג) הסי' מורג ששה מחדר אפי' וגרם :
 קצד) אם יש כהנים ולוים ורצנה ורזוים לקרות כלם
 לכבוד השבוין :
 קצה) כשהמלאים טעוה בס"ח אם מחזירין אותו בלאורן :
 קצז) אם לריך לעמוד בשלומים קדים על ס"ח :

ר"ז) הסי' מאת קבע סעודה' עליהו :
 ר"ח) הסי' משת הכאה בטימין ואהך מצרכין :
 ר"ט) ואהך מצרכין על אורז ודומן :
 רכ) דבר שבליחמו רכס אה אלאה בלחם בלי משקה :
 רכא) אם מותר להשתמש בפה לעשות קף :
 רכב) אם סומכין את הקצרה בשח :
 רכג) האוכל בשר אם מותר לאכול בבינה מיד וכל
 הדימין :
 רכד) אם יש לנכד על שתיית מים שנתוך הסעודה
 וכל הדימין :
 רכה) יין שנתוך הסעודה אם כל אהד מנדך לעטמו :
 רכו) אותן שמנדילין על השלחן אם מוצרין ומצרכין
 בשלובלין :
 רכז) על היום שללחמ המזון אם הסינו אהד מנדך לטמן :
 רכח) הדין לנכד בצרכה הטוב והמטיב :
 רכט) יין חדש שנתנו בשחי חניות :
 רל) על שימי יין דין הטוב והמטיב :
 רלא) פירות הכלאים כתוך הסעודה אם מצרכים עליהם :
 רלב) בזמן הזה אין אלו מוצרין ידיו מן הסמ :
 רלג) בני חבורה שהיו משובין וילאו וחזרו :
 רלד) גמר סעודתו ויגל מים אחרוים :
 רלה) מים אחרוים אם מצרכין עליהן :
 רלו) הדין מטוס גטוס :
 רלז) כמה לריך לחזור לתקומו בצרכה המזון :
 מלי

הלכות נשיאת ידים

קצו) מותר למטול ידיו בכלי :
 קצז) שיעור הנפילה ביד :

סימני הספר

(רפ) אגוז המסונן בדבש :
 (רפא) על יין מנוטל :
 (רפב) על החומים הגדלים בטאה :
 (רפג) תומי וזכרי חיון ומנוטלים :
 (רפד) חי חנקתי' אומנא :
 (רפה) וזכרים המרוקמים בדבש :
 (רפו) תומי וזכרי :
 (רפז) גרגרלי ליתחא מנוטלים וחיון שקורין רלפי' :
 (רפח) אך מברכין על ה' מיני דגן האוכלין בעין :
 (רפט) על אם דוחן :
 (רצ) מורמא דנהמא הטי' :
 (רצא) פח צמים והמים נחלצו איך מברך :
 (רצב) בשוממים קמח במוך פולין או ערשים :
 (רצג) כל הברכות אם נסתפק אם ברך אם לא :
 (רצד) מטעמת החבשיל איך לריך לנכד :
 (רצה) על בריה כזו גרגירי של פנג אם מברכין אמריו :
 (רצו) האוכל תחום מכיית מי' המיין איך יברך אמריו :
 (רצז) ועל יין ושאר מטעין אם מברכין אמריהם בטחום מכיית :
 (רצח) היו לפניו מינין הרבה איך יתנהג :
 (רצט) אם בורא פרי העץ קודם לפני האדמה :
 (ש) פח נקיע פמלה ופח קינור סקודה איז קודם :
 (שא) אם יש עץ שחסיכו יחד על היין :
 (שב) כל ברכה שאין בה הזכרת השם אינה ברכה :
 (שג) אם אחר הכל עונין אמן :
 (שד) מהו הסור ואם מברך על ריח של אחריו של מעט :
 (שה) המריח אגוז מושקאם :
 (שו) המריח ורד :
 (שז) כתיחא מכו הטי' ואיך מברכין :
 (שח) היו לפניו שלשה מיני בשמים :
 (שא) הביאו לפניו בסוף הסעודה עמן כנות :
 (שי) המריח צלילים המוגמרים :
 (שיא) הכרואה מקום שנתעבו בו נשים :
 (שיב) ארכבעה לריקים להודות :
 (שיג) על איזה דרך יברך הגומל ועל איזה חולי :
 (שיד) עד כמה זמן להחפלה חלמה הדך :
 (שמו) המתענה שחזק אנה יאמר עמי :
 (שמז) הקונה כלים חדשים אם מברך שהחייט :
 (שיו) איך מברכין בדרכים הטי' :
 (שיח) מי שברך שהחייט על הכניס אם חוזר ומברך על היין :
 (שיט) הככהה מרטיית פרי חדש אם מברך שהחייט :
 (שב) הכרואה ים הגדול ממי מברך :
 (שבא) אם מומר לאטל סעודה קטנה סמוך למחנה :
 (שבב) זמן פלח המנחה :
 (שבג) על מה סמכין שמתפללין חלח המנחה אחר סג המנחה :
 (שבר) מתפלל מנחה ואח"כ על מוספין :
 (שבה) שכן ולא הפלג מנחה מתפלל מנחות ששים :
 (שבו) איך לו לאדם להחפלה חלמה דבשה :
 (שבז) מאימתי קורין ק"ש :

(רלה) ממי שנאמר צבוס על ברכס :
 (רלז) ואם איך לו אלא ארבע :
 (רמ) שנים חייבות בברכות ז' מון :
 (רמא) אם מי שלא אכל יוכל להזיף בברכה המון מי שאל :
 (רמב) אכילה כיות ואכל ולא עסקה אינו מניח מי שאל וסכה :
 (רמג) מי שמחר מהם על אי' והאחד הי' כקן אוכל חלום אם כל אחד יוכל להזיף חבירו :
 (רמד) אכל סגל איך מומזין עליו :
 (רמה) השיעור לנכד ברכה אחרונה :
 (רמו) אם ברכה העיין שלש פעמים כוס :
 (רמז) מהפסא אכל דגן ושאר ירק אם מלמך :
 (רמח) ששם אוכלין הי' מלמדין :
 (רמט) שנים מומזין לעמין :
 (רנ) קטן יהודע למי מברכין אם מומזין עליו :
 (רנא) קטן טורח אם מלמדין אותו לכל דבר שבקדושה :
 (רנב) י' כניות הכנסת וז' מהן יען אם יסלין להחפלה עמו :
 (רנג) איך מתחיל בנה"ט רחם או נחם :
 (רנד) ענה ולא הזכיר יענה ויבא ביה"ט ואם הברכה לריכה עם ומלכות :
 (רנה) אם חל ר"ח בברכה הזכיר על ענה ולא על ר"ח :
 (רנו) אם יש לענות אמן על ברכה של עמנו מחלטה פירות :
 (רנז) עמיא אמן אחר בונה ורועלים וה"הכל סוף הברכה :
 (רנח) איך יומר בברכה אלהים בנה"ט ולוקח בהשקט :
 (רנט) יין מוגד מחר הטי' :
 (רו) המפסיק לנשים עד היכן יפסיק :
 (רוא) יברך מינין שלשה אחר ברה"ט :
 (רוב) דין משלשה שאלו איך רשאים לחלק :
 (רובג) ערים שאלו מעט לחלק :
 (רובד) מנה"ט הי' אומר מדך ולא נוטה לך :
 (רובז) אם יש דין קדימה לפני כשאין כהן :

הלכות ברכת הפירות

(רזא) אם מברכין על גרעין כפירות :
 (רזב) סתם בנדבדו וסיים בדהמא :
 (רזג) עמן זיה איך מברכין :
 (רזד) רמ"ז מאג חד בשיתא אם לנכד עליו בכס"ג :
 (רזז) על הקמייסין איך מברכין :
 (רזח) סמסר של גרופילי ואגוז מוסקאטי איך מברכין :
 (רזט) על האוקרו איך מברכין :
 (רזז) על סלול וצבילא בשנים :
 (רעד) דבש טזז מהמחמים :
 (רעה) טוטי ענבים איך מברכין :
 (רעו) אם כשל פרי ויאל עמם הפרי איך מברכין :
 (רעז) אם מברכין אחר השנים :
 (רעה) כני מולא למך מוחמים על הארץ ועל הפירות :
 (רעט) ערומים ומנוטלים איך מברכין חיון ומנוטלים :

סינוני הספר

שכר) ח' ענאנא ולא קרא ק"ש עד שעלה עמוד השחר :
 שכב) נוסחה ספרדית מזכרה ראשונה מק"ש בערב :
 של) הפטורים שחקו לומר אחר השכיבו :
 שלא) ח' י"י יכול להפסיק בדברו אחר שסיים ערביה :
 שלב) ח' מותר ליטול על פסים ולומר תמימות אחר
 חלטה ערביה :
 שלג) מזהו לקרוא ק"ש על מסו :
 שלד) ח' החיזון יכול לומר קדיש יתום ולמה
 הקפדים אומרים אהו קדיש :
 שלה) מי שמה אביו והשנה מעוברת ח' יאמר קדיש
 בדרך הראשון או בשני :
 שלז) ארבעה דברים שחו לי מלאכי השרת :
 שליו) הפי' משבואת מספר מגלה טפה ומכסה טפה :

הלכות שבת ועירובין

שלח) השוכר או המוכר שדם הגור ורחים ומרחץ לא"י
 ח' יטול הישראל שטר שבת :
 שלט) ח'י' שהפך נבדיו על ישראל בשבת :
 שמו) מי שהפך שוריים לא"י וישראל ששכר לא"י
 לבנות בקבלתה :
 שמוא) הפס' שנתנו אנשי היחיה להודיע בשכר החומר :
 שמוב) ח' מותר להשכיר בהמות בהבלעה :
 שמוג) ח' מותר לתת חפיים נרחים פ"ש סמוך לחשכה :
 שמד) ח' משלחין קבצים בערב שבת :
 שמה) ח'י' למה אין משליחין בספינה פחות מג' ימים :
 שמוז) ח' חשיב הליכה במים לדבר מזה :
 שמוז) ח' מותר סעודה קטנה סמוך לתנחתא גדולה :
 שמוח) הכחשנה בע"ש מחטתה ומשלים :
 שמוט) מותר לכוון ספרים לעצמו פ"ש כל היום :
 שמוז) קטע חיבור לעשות מלאכה בע"ש מן המנחה
 ולמעלה :
 שמוז) ח' מותר לומר לא"י בע"ש לעשות מלאכה זו
 בשבת :
 שמוז) כל דבר שאסור להשקותו ח' עבר ושהה :
 שמוז) ח'י' יודע טעם להסמיכה שלנו :
 שמוז) ח' מותר להחזיק בשבת להוציא
 החמין :
 שמוז) ח' מותר לומר לא"י להוציא הקדרה בשבת
 כעונגות בלש :
 שמוז) מותר לתלות בשבת האברים שאשה מכסה
 הקדרה בה :
 שמוז) מנכר להדליק נר של שבת :
 שמוז) ח' לכל אחד להדליק ב' דיות :
 שמוז) ח' קבלה שבת חלילה בהדלקה :
 שמוז) ח' רוב הקהל קבלו עליהן שבת פס יעשה סיחיד :
 שמוז) ח' יכול להקדים בקבלה שבת מפלג הפנחה
 ולמעלה :
 שמוז) על מה שהגיס להדליק הפחילות ולכחשת
 ולהדליק שמים :
 שמוז) ח' כרך דבר שמדליקין על דבר שאין מדליקין :

שמוז) ח' מדליקין בקדוה ובלמד גזן :
 שמוז) ח' מוחזק ח'י' שכן סמול ופחילים פטלים
 שמוז) ח' יחד ועשה נר :
 שמוז) ח' אומרים וואו רחוס כמעריב בשבת :
 שמוז) ח' מוחזקין ערביה בשבת כמו בחול :
 שמוז) ח' הוי'ד אומר הכרזה ממזן אלוהי דברו :
 שמוז) ח' טעה ולא הוי'ד של שבת בערביה :
 שמוז) ח' אומרים כמה מדליקין כשהל י"א בע"ש :
 שמוז) ח' בחפשי המנהג שפ"ש מקדש בנסת :
 שמוז) ח' אומרים אין קידוש אלא במקום סעודה :
 שמוז) ח' החזיר לטול מעבוד יום צריך להפסיק
 משששכה ופורס מזה :
 שמוז) ולענין כמות ח' צריך לחזור ולברך המפסיק
 בקידוש :

שמוז) ח' צריך שיאכל בלילי שבת אחר הקידוש :
 שמוז) ח' העושין קידוש לאלמנות בבתיכן :
 שמוז) ח' גמר סעודתו וקדש עליו היום קודם כהמ"ו :
 שמוז) ח' מוטל ידיו קודם קידוש :
 שמוז) כמה שיטור תלך לוגמא :
 שמוז) ח' התקדש לא טעם וטעמו האחרים :
 שמוז) ח' מקדשין על יין מבוטל :
 שמוז) ח' מקדשין על יין ומים פגומים :
 שמוז) ח' במקום שאין יין מוזי ח' מקדשים על השכר
 או על הפס :
 שמוז) ח' י"ו ליום של קידוש ואין ליום של ברכת המזון :
 שמוז) ח' בחדר אחד חכמה לסינה לא שייך שני מקום :
 שמוז) ח' כוס של קידוש פטור ברכה אחרת :
 שמוז) ח' אין קידוש אלא במקום סעודה ח'י' בלוחו
 מקום עמוז ח' אין דעתו לטול פס :
 שמוז) ח' הפעם למה מכחין הפס בשעת קידוש :
 שמוז) ח' מי שקידוש לאשוי ביחו ח' יכול לקדש לאחרים :
 שמוז) ח' מי שאינו יודע לקדוש ח' יענין עם מי
 שקרא בשבת :
 שמוז) ח' אומרים פיוסין בליל י"ב שחל להיות בשבת :
 שמוז) ח' אומרים בשבת ברוך שמתר אחר משנת איזהו
 מקומן :
 שמוז) ח' אומרים מחזור לאודי בשבת :
 שמוז) ח' נהגים בשבת לומר הקדושה ביוזר שבת
 ממקומך טופיע :
 שמוז) ח' המפסיר גר"ח בשבת ח' צריך להזכיר על ר"ח :
 שמוז) ח' המפסיר עולה למזן ז' :
 שמוז) ח' מה שנהגו בסתמפסיר קורא כמורה במוסלים
 ולמה מפסיקין בקדיש :
 שמוז) ח' יולא האדם להרגס סתתס בגלן לשו :
 שמוז) ח' צריך להחלי טפה הפלס הפנחה ח' יכול
 להקדים של מוסף :
 ח' דל דמול ידיו לא יקדש בקידוש לילס אסתר :
 ח' ית פוסקים גזל להסמחה עד שש שעות בשבת :
 ח' מלא ח'י'ידי לרבי שקדים טכה בשבת :
 ח' ר"ס כהנא מלא לטול בין מנחה למערב בשבת :
 ח' ח' סעודה שלישית צריכה ברכה על סין
 כ"ט

סימני הספר

כסו בשמיים :

הזה המפסיקין בשעודת שמיים לעשות שלשה סעודות:
תו) אם יש להקדים סעודה שלישית קודם ארבע
שעות ביום :

תז) אם יעלו להשלים ג' סעודות צמימי הרגילא :

תח) המים חייבות בשלש סעודות :

תט) על מה שנהגו שלא להשכים בשבת בבקר :

תי) למה אומרים לזקקך בשבת :

תיא) טעם במנהג בשבת והזכיר י"ח זכרות :

תיב) אם התחיל בשבת ב"ח ברבית גומר הכרחה
בלאו חלה נאמר :

תיג) שבת שלמחרתו ר"ח אם אומרים לזקקך :

תיד) צריך להזכיר נחמו :

תטו) אם שנה להכדיל בחלה והמר קודם שומע חללה :

תטז) היכא שיש לו כוס להכדיל שאין צריך לחזור
ולהתפלל או שנה בשמונה עשרה :

תיז) מי שאין לו יין להכדיל :

תיח) מי שאינו מריח ומבדק על הבשמים :

תיט) אם מבדקים בורה מאורי הכסף על כל של בשרי' :

תכ) אם להכדיל בשיטה או מעומד :

תכא) אומן שמדליקין על השלחן אש"ש שלא הסמיקו
בסעודות :

תכב) אי קעים מדלל ביום ראשון אי לא :

תכג) אם אסור לעסוד דבר קודם שיכדיל :

תכד) מי ששוחט מלאכה בנ"ש אחר הספלה אם צריך
לנדר זכרה היבולה :

תכה) אם אומרים ויחי מעם שנחל יו"ש בשבות :

תמו) לשדך הכתובין וללמדו ספר :

תמו) מותר למדוד בחרט בשביל כלב הרמש :

תמא) מותר ל"י לא"י אחר שבת מדוע לא עשית ק בשבת :

תמב) אם מותר אמירה לא"י בשבת דרבין :

תמג) אם סחורה ולסדה מחמת גשמים בשפיה אם
מותר לומר לא"י להסירה :

תמד) אם מותר לקרות בכזה שבוש בשבת :

תמע) סולם של עליה אם מותר לעלות :

תמד) אם יש מוקף לה"י שבת :

תמז) שבת אכן ע"פ החזית או אם היתה עליו מדעס :

תמח) מעבידין הקליפין מעל השלחן מהו קליפס :

תמט) מה שמושל במקום שירא מהדליקס :

תנא) מה מריח עליו ככר :

תנב) קנה שחקן לעול בו אם צריך שיקשרו בלום :

תנג) כוס של פרוקס אם מותר להסחירו :

תנד) אם מותר להפקיע פוחס :

תנה) אם הכריז סגורה ואחד המלחם :

תנז) דף שמשמים לפני התורן לסגורו ופוחין אומן
בקיס אם מותר להסירו :

תנח) נקב שנסחם בחזית אם מותר לנקטו בשבת :

תנח) הנקבים שיש בחזית ידיים ויש להם חוס מחובר
במחם אם מותר למוחמם בשבת :

תנז) הפי' מריכה וקסירה :

תסא) המיער עלימו בשבת מהו ספי' :

תסב) המנער עלימו דוקא חדתי ואוכמי :

תסג) אסור לעשות אכל ארעי בשבת ויו"ש :

תסד) פוריא מלמעלה למטה שרי :

תטא) קליה כגולה :

תטב) אסור לעולל בשבת היבס שיש בה זבובין :

תטג) איזו מקראת כיס :

תטד) מותר לזוד פרעוש מעל הכשר :

תטז) הדין ממנשל בשבת :

תטז) הסעס למה לריבים להמחין ככדי שיעשו :

תטז) איך נחית מים בבנד קרי כנוס :

תטז) דייגין איין ביטול אחר ביטול :

תטז) תערובת הכללם והקדרה שעינין מרומחין :

תטז) העט) מלח הרי הוא כמכלין :

תטז) הקדרה שאלל הכא אסור להגיס בה כקפ :

תטז) תפא) אסור ליין להספיידס אלל הכא :

תטז) תפב) אם מותר לחם ספה ככלי ראשון :

תטז) תפג) מותר לטח היין בסודרין :

תטז) תפד) הא דלמחר רב סוחט אדם אשכול במוך הקדרס :

תטז) תפה) אם מותר להשחין בשלג :

תטז) תפו) אסור להשפיש הידים במלח :

תטז) תפז) הדין מסיק רישיה דלא נוחל ל' :

תטז) תפח) אחר רכה הוי פלגלי מידק חדא חדא :

תטז) תפט) מה שחורו לערב הרדל הייט מנעוד יום :

תטז) תצ) לא ימדוד שעורים וימן לפני בהממו :

תטז) תצא) אם ליתן מים בסובין בשבת :

תטז) תצב) סח של א"י הנלפס בשבת :

תטז) תצג) א"י שגד דניס וליקס פירות :

הלכות הוצאת שבת

תכו) כשנת שיש עליה חותם :

תכז) דבר העשוי להכטיט ולהשתמש :

תכח) מנעלים שלגו הסמוריס :

תכט) אם מותר ללחש בשבת בשינוי' :

תל) אם מותר לשאח טובע של לבד ברשות הרבים :

תלא) היוולג בלית שמינה מזיוולג בשבת :

תלב) מהר"ם לא ילא בשלית בשבת :

תלג) על הסרכלים שיש להם קפוני מלמורידים :

תלד) האשה לא תאז בכולי' :

תלה) אם מותר ללחש בגלפלין ביום :

תלו) יולאה אשה בחצר בכבול ובפאה נכרית :

תלז) הפי' מהו טיר של זכב :

תלח) אם מותר ללשה ללחש בבנד שמשמים שלא יעול
הסם על צפרה :

תלט) חרי המיימי קאמרתה הפי' :

תמ) ז' סרכלין וכו' משפיעין זס על זה :

תמא) אם מותר ללחש בשבת בחתי ידיס :

תמב) אסור להניח על כחיטו שליו השלית :

תמג) אומן הרעו' החלוות בחבנש וחס של זכב או משי :

תמד) אסור ליין האוקף על הכוס בשבת :

תמה) מי שגמרו כליו בחים :

סימני הספר

תצד א"י שמלא מים והביאם דרך רשות הרבים :
הצד תלפחה הגעשית בשביל ישראל וא"י :
תצו מעשרי יימי משתומם על האוירים להתחמם
 במדורה שששה א"י בשבת :
תצו אם נר דולק שבת והדליק הא"י יותר מרוב :
הצו אם שקל אם הוכח חוץ לתחום אם לאו :
הצט האדאסור במתלא מים לעורך ישראל דוקא לבהמה :
תק א"י שגזיז חילין לעורך ישראל לסמוד בן :
תקא אם מוהר לרהון בחמי עכרית כל גופו :
תקב בחולי שאין בו כח אבר אם מוהר לחלל עליו
 שבת בשבת :

תקג המבטל לחולה בשבת אם מוהר לחולה אחר :
תקד המבטל שיעוין לתיוקות מקמח אם מוהר
 לומר לא"י עשה :
תקה פ"ט שעל בני כדור מסכסכו מפניס :
תקי כהן המהלך חמה הלויה :
תקל אם מוהר להביט בשבת באיטרלוני :
תקמ אם מוהר לקרא בשבת בספרי רשואות :
תקנ אם מוהר להכריז בשבת בנכס"ג מי שאחד דבר
 שיודיעו :

תקו לפורש שפירש רובו וז"ל שפירשו רובו :
תקיא מתי נקדאש אש וילדה לחלל עליה השבת :
תקיב אם מוהר לחמוד הסבור לתיוק בשבת :
תקיד אסור להעמיד בהמה בחיים בשבת כדי לקרר :
תקיר אם יכול להזיז דברים הנוקטים בשבת מפני
 הדליקה :
תקמו אם מזליין לחזר ומזוי הסמוכים :
תקמז בליקה החיכוז לומר לא"י כל המכבה לא יפסיד :
תקיו אם מוהר לכבד הבית :
תקיא אסור השמעת קול :
תקיט זוג המקשקש לשעות אם מוהר להעריט בפ"ט
 לעורך שבת :

תקכ אין שותקים בחגים בשבת :
תקכא אסור לתמוך בשבת בחס והסר :
תקכב אם מוהר להזיז מעשה התפורין במלבושיו :
תקכג אין דולין מים בשבת בגלגל של ברזל :
תקכד יכול לנסות להניח הסודרין לו בנג לבנין :
תקכה טעין הסל לפני האסרוהו :
תקכו אם על בית ר"ג לא היו מקלפין כלים לבנים :

הלכות עירובין

תקכז ד' אמות שנתנון לאדם לתפול צרה"ר עתינן
 בלכסוין :
תקכח היה קורא בספר על האסקופא :
תקכט לא ישפך על פי הביב :
תקל הכתי כשאות שעל המים :
תקלא פרוץ כעמוד מוהר :
תקלב מעמיד הקורה אין לזכות להיות חזקים :
תקלג מני שאין נרהבו ג' ספחים אין לריך תיקון
 למי וקורה :

הלכות ראש חודש
תקעה על גיב הדיו אם חומרים בר"ח :
 אם

סימני הספר

(תקצו) אם אומרים ב' ונכלטי חדשים בשמחה
 בשבת ור"ח :
 (תקצו) אם לא הזכיר של ר"ח עד שהחיל מודים :
 (תקעה) טעם ולא הזכיר של ר"ח שמריה :
 (תקעה) מי ששכה ולא התפלל של ר"ח בנמחה :
 (תקפ) לא היכא שאמרו אין פתוחין אותו ללא זקק
 אם גמר המלחו :
 (תקפא) דין קריאה הלל בר"ח נ"חיד :
 (תקפב) אם מברכין על קריאה הלל בר"ח :
 (תקפג) ימים שהיחיד גומר בהם אם הטלל :
 (תקפד) י"ח גומר קורא :
 (תקפה) יחיד לא יחיל ה"י :
 (תקפו) אם לר"ח ג' גומר הלל :
 (תקפז) אם מזכירין של ר"ח בבנה שבאפרים :
 (תקפח) המספיד בנמחה ביה"כ אם מזכיר של שבת :
 (תקפט) פועל אחם שפעולתו אחם בנוסח ברכת הלכנה :
 (תקצ) י"ח מסיימין מקדש החדשים :
 (תקצא) י"ח ש"ן לקדש הכהן שלא בלילה :
 (תר"א) אגשי המלך שמוסל על אגשי העיר ללבוש לכן :
 (תרכ) אם מומר לבשל לזכר לבנו :
 (תרכא) עינים שילובש מש"ס אם מתייש חלה ביו"ס :
 (תרכב) אם מומר לזופה לערות המכנדה במים
 לכבד התורן :
 (תרכג) אם אכור התבטל שנעשה מספק בינה
 שטלה ביו"ס :
 (תרכד) אפרוח שולד ביו"ס יש מחירין :
 (תרכה) מומר להדליק הר של בבה"כ ביו"ס בערב :
 (תרכו) מומר להסיר הפיחה שבראש הכר :
 (תרכז) הנוטל שמן מן הכר מייב פשוט מכנה :
 (תרכח) אם מומר כבוי משום אבוד ממון :
 (תרכט) אם גרם כבוי מומר :
 (תרל) שירי פתילה שירי מזדוה שירי שמן :
 (תרלא) גר של אשכול :
 (תרלב) משמח שלא שפידא לכתחלה מ"ס לחכרו :
 (תרלג) אם י"ס חל אחר השנה פה בנאפה שבנים אכור :
 (תרלד) ח"י שהביא דורון לישראל ביו"ס :
 (תרלה) בני יונים קמים שהזילו לישראל :
 (תרלו) אם בני ביתו נקראים בשביל אחר :
 (תרלז) אם מומר לכבוש הבקעה כדי שלא תחטטו השנים :
 (תרלח) מומר לשלוח ביו"ס דורון :
 (תרלחא) אם מומר לשקול מא"י הרגיל אלנו :
 (תרמ) ובלבד שלא יזכיר לו סכום מקח :
 (תרמא) מהנה כשר למדוד מע"ס לזכר ליל שני של פסח :
 (תרמב) אם מומר להחזיר משכון לא"י ביו"ס :
 (תרמג) אם אכור לבשל בקדרה חדשה ביו"ס :
 (תרמד) מפתח שסוגר בו האוכלין :
 (תרמה) מוחמה שצבילת מקסיע :
 (תרמו) מומר לכבד ביו"ס :
 (תרמז) אם מומר לכבוש פירות מפני סדלף :
 (תרכה) אין דנין ביו"ס :
 (תרכט) אם מומר להחזיר חרמים :
 (תרנ) הלואה יום טוב :
 (תרנא) מה המוסל לקבור ביו"ס :
 (תרנב) מה מניח עליו ככר או חימוק :
 (תרנג) אם מומר לשלוח ח"י ביו"ס אחרי קרובי הכהן :
 (תרנד) מומר ללווה הכהן ביו"ס ראשון :
 (תרנה) משעה שמה חיעוק ביו"ס שני :
 (תרנו) קוסמו להריון בו :
 (תרנז) ערובי הבשילין אם לעשותו מפת :
 (תרנח) לא שני אלא תבטיל אחר אכל פה לא :
 (תרנט) נהגו לומר בערוב לבשוין ולבשוילי :
 (תרס) אם מי שלא הכיח ערובו יכול לבשל למי שהיחם :
 (תרסא) על המכנה שחולץ הערובו בבה"כ במקום
 שאינו מקום פה :
 (תרסב) אשמו של אדם יכולה לערב :
 (תרסג) אם יכול לבשל מים ראשון של י"ס לשנה בעירוב :
 (תרסד) אם מערבין עהה ע"י חתי :
 (תרסה) אם אכור להעשותו בכתרו מן של שבעות :
 (תרסז) י"ח ש"רץ לעשות שלם פסודות ביו"ס :
 אכור

(תקצו) אם אומרים ב' ונכלטי חדשים בשמחה
 בשבת ור"ח :
 (תקצו) אם לא הזכיר של ר"ח עד שהחיל מודים :
 (תקעה) טעם ולא הזכיר של ר"ח שמריה :
 (תקעה) מי ששכה ולא התפלל של ר"ח בנמחה :
 (תקפ) לא היכא שאמרו אין פתוחין אותו ללא זקק
 אם גמר המלחו :
 (תקפא) דין קריאה הלל בר"ח נ"חיד :
 (תקפב) אם מברכין על קריאה הלל בר"ח :
 (תקפג) ימים שהיחיד גומר בהם אם הטלל :
 (תקפד) י"ח גומר קורא :
 (תקפה) יחיד לא יחיל ה"י :
 (תקפו) אם לר"ח ג' גומר הלל :
 (תקפז) אם מזכירין של ר"ח בבנה שבאפרים :
 (תקפח) המספיד בנמחה ביה"כ אם מזכיר של שבת :
 (תקפט) פועל אחם שפעולתו אחם בנוסח ברכת הלכנה :
 (תקצ) י"ח מסיימין מקדש החדשים :
 (תקצא) י"ח ש"ן לקדש הכהן שלא בלילה :

הלכות יום טוב

(תקצב) י"ח דברים שהחמירו ביו"ס יותר ממשנה :
 (תקצג) אפרוח המלך ביו"ס :
 (תקצד) אם יש לברך על ליל שני מ"ס של גלוה :
 (תקצה) השוחב בהמה ביו"ס ונמלח טעם בענין
 מלפוח הכהן :
 (תקצו) אין שוחטין המדבריות ואין משקין :
 (תקצז) עגל הטל ביו"ס מומר לשוחטו :
 (תקצח) השוחט ביו"ס מומר להלוט בלחור מעל העזר :
 (תקצט) אם אכור למרוס הוזה ככרונים לשמוס ביו"ס :
 (תר) השוחט בהמה וחיה ביו"ס אם לר"ח אפר מוכן :
 (תרא) מומר לשחוט לכתחלה ביו"ס חיה ועוף אם יש
 לו דקר ועוף :
 (תרב) ומודים שאם שחט שיחטור בדקר ועוף :
 (תרג) מותרו דמי בהמה עם חיה איך יעשה נכסיו :
 (תרד) אין פולחין החלבים :
 (תרה) אם מומר לפגול בשר חי הטל :
 (תרו) אם ביו"ס השלטין נדוכין כדקב :
 (תרז) ע"י שאח דף רחב וכבד וכלי :
 (תרא) אם טפחים בתפוח ביו"ס :
 (תרב) אם מומר לגזוח הקמה אחר שרקדו :
 (תרי) כה דאין מולגין הראש והרגלים :
 (תריא) כל שחמרו מתעטלה למטה שרי הוא דלא להלכה :
 (תריב) הלחין או סלסילין אם נדוכין כדקב :
 (תריג) קדרה שיש בה אוכלין :
 (תריד) סבין שנגמיה ביו"ס אם מומר להדוה :
 (תרש) אם לא נעגמה מערב י"ס אלא עמדה :
 (תרשא) להחין כל עוט ביו"ס במים שהחמו מעו"ס :
 (תרי) כל הדיוט ממוקם :
 (תריא) אם ח"י נא מלחין ביו"ס אם מומר להלכילו
 מה שגבר הכיט :

סימני הספר

תשח) תעשה בלחוד קודם עמיד בנייתו בחלל דפוסה :
 תשט) חמן שנתעטף קודם זמן איטורו :
 תשיג) נלק שבסדקי עריבה :
 תשיא) חמן משם שעות ולמעלה ביום י"ד אסור מן המורה :
 תשיב) אם לעשות סעודה ג' כשחל ע"כ בשבת בלילות :
 תשיז) רבי יודא אומר אין ביטור חמן אלא שרפה :
 תשיח) לפי"ש דהשבתהו כול דבר בשעה חמשה וכו' :
 תשטו) חמן בשפה במשהו :
 תשצו) מליחת בשר שנתעשה לפני ספה :
 תשיז) חלב שחלב קודם ספה והגבינה :
 תשיח) דגים מלוחים בשפה :
 תשיט) כשמותן עישה בהכיות בין הסריס :
 תשכ) מלח ששמו במדוקה של חמן אם יכול למלח זו בשפה :
 תשכא) זאים שכונתן בשאר ימות השנה :
 תשכב) חמן שנתערב במלח ביבש :
 תשכג) עומן טעם ולגס בשפה :
 תשכד) חמה שנתמלח במלח בשפה וכל הדיוטין :
 תשכה) חמן של נכרי שעבר עליו הספה :
 תשכו) חמן שנתמלח בבית ישראל אחר הספה :
 תשכז) חמה של ישראל והסמורה של ישראל והטעמים א"י וכל הדיוטין :
 תשכח) ישראל וכו' שיש להם חמור בשמחה :

הלכות חול המועד

תרסו) אסור מלאכה בחול המועד מדרכק :
 תרסח) י"ח ששה"ס דלורייסא :
 תרסח) מי שבא חוץ למדינתו בערב הרגל אם יכול לגלה ברגל :
 תרעו) מותר ליטול האפורים במועד :
 תרעא) אם מותר לכנס הסטני' שמשמשין במרחץ :
 תרעב) מי שאין לו אלא חילוק אחד אם מותר בכנסו :
 תרעג) כלי פשקן אסור לכנס במועד :
 תרעד) אם מותר לומר לא"י לקמן מלבושו במועד :
 תרעה) לפרק הסוס במועד :
 תרעו) אם מותר לחזור חרעולת על בימה :
 תרעז) אם מותר לופח בחול המועד :
 תרעח) טרקמיסל כדבר האבד דמי :
 תרעט) לקנות יין במועד :
 תרפ) על דריכת היין בשה"ס :
 תרפא) אם מותר להיות מסמר הסוס במועד :
 תרפב) בעיני הולאה לא"י ברבים במועד :
 תרפג) מותר להמתה ספסל קקן או אינטנא של אבנים :
 תרפד) אם מותר לכהוב חסילין או מצותה במועד :
 תרפה) אגרה שלמים שאדם שולח לחבירו :
 תרפו) אם מותר לכהוב ע"י שני בעבול :
 תרפז) הקרובים של מה אם קורעין במועד :
 תרפח) אין מותרין כוכין וקבין בשה"ס :
 תרפט) אם אכלת נכונ במועד :
 תרצ) אם חל יוס' שלו בערב הרגל אם מותר לכנס ולספר :
 תרצא) שעת שמוטה קרובים בשבת :
 תרצב) על נדוק סדן במועד :

הלכות הגעלה

תשכט) אם חזרה כלי חרס לכבשן מועיל :
 תשל) אין חילוק בין כלי פז ואכן או כלי מתכות :
 תשלא) אין הגעלה מועלת לבית שאור :
 תשלב) מדוכות של פז ואכן :
 תשלג) המדוכות ונורטי דגללי :
 תשלד) מרחשת או מחכה של מחכה :
 תשלה) אם כלי עגם נריך הגעלה :
 תשלז) דין כלי זכוכית :
 תשלח) אם כלי זכוכית יכולים להשתמש בהן בשפה :
 תשלח) קליף יגעיל היורה גדולה :
 תשלט) דין הגעלה בסבינין :
 תשנ) פי' מהסכין עיפה והיא סעודה :
 תשנא) אם נריך להסתות הכל במים עד שיפלוט :
 תשנב) סדר הגעלה בלורך ובניאור :
 תשנג) אם נריך להסתות הכלי במים עד שיפלוט :
 תשנד) אם נריך להגטיל חתלה היורה שמתעין לין בהכלי :
 תשנה) אם מותר לעשות חבטיל מאורז ודוחק בשפה :
 תשנו) המנהג לחפור כל הקטניות בשפה :
 תשנז) אין לאמול לבשר בשפה :
 תשנח) יש נוכחין לגבר החסין :
 תשנט) אם נריבין החסין שמירה משעה קלידס :
 תשנז) אם מותר ליקח קמה בעוק בשעת הדחק :
 תשנא) אם נריך לקחון החמה קודם ע"ס :
 תשנב) קוב שקל אדם יך בעלמו נריחים לשמור הקמתו עוביסי

הלכות פסח ודיניו

תרצג) אם החמיל לגמוד מנע"י אם נריך להסמיק לבדוק חמן :
 תרצד) אם יש לבדק שהחיינו כשמתנדק על עיבור חמן :
 תרצה) אם נריך להמתין לבדק עד שמואל כבר ראשון :
 תרצו) אם יש לבדק בשעת הכדיקה :
 תרצז) מקומות הגבוהים שאין היד מגעת שם :
 תרצח) בעבול דליה יאמר כל חמירא וכו' :
 תרצט) המכרס בים והיולא בשיירס :
 תש) אם נכנס עכבר וכבר נפיו :
 תשא) פי' שהסקיד חמלו אלא יגדלל :
 תשב) ישראל שהסקיד חמלו אלא ישראל חבנו :
 תשג) נכרי שהלכו ישראל גול חמנו :
 תשד) אם מותר לישראל להשייר לא"י בהמתה בשפה להביא עליו חמין :
 תשה) על חמס סהיו שזוחין חמה הגג ועברו החמס וזלחו על החמס :
 תשו) כל דבר שאינו חמן גמור אלא סעודותה :
 תשז) מי שמתחמט בגבירות כשפת זכר :

סימני הספר

(תת) י"ח עטבלו ירקוח טאז בחרוסה :
 (תהא) יש מחזרין אחר כרמס כעטול ראשון :
 (תחב) אם יש לכרך אחר טבול ראשון :
 (תתג) מי שאין לו חזרה יקח מרוב עטול לעט :
 (תתד) הכריכה אים לעשותה בחרוסה ולאכול בחרוסה :
 (תתה) צברכה הלל בליל פסח יש מברכין שני פעמים :
 (תתו) אם מערך טורא כרי הגפן על כוס שני :
 (תתז) דין צרכה אחרונה אחר כוס שני :
 (תתח) איך מתקנה לכרך המוליח ואכילה מזה על המעוט :
 (תתט) יש מהגאים לטבל המזה בחרוסה ולאכול :
 (תתי) יש אומרים שאין לטבל הכריכה בחרוסה :
 (תתיא) ספק אם הכריכה צמי הסיכה :
 (תתיב) אם יש לאכול זלי בליל פסח :
 (תתיג) י"ח עטריך אכילה אשליקומן עטול בחרוסה
 וכריכה צמור :
 (תתיד) אם לא אכל אשליקומן עד עטבל ידיו לכרך :
 (תתיז) מזה לחזור אחר זימן :
 (תתיז) לריך שיהיו שלשה הקוראים הסגדה :
 (תתיז) עליגי צברכה הסיר איך מוסס :
 (תתיח) כוס חמישי לא הוזכר :
 (תתיט) אם לשוחף אחרי הכוסות :
 (תתיכ) מי שאין לו אלא כזית מזה המסומס :
 (תתיכא) מאן דליה לוי חמרס מקדש אריפחא :
 (תתיכב) מי שמחדר הסגדה ומקדש לאחרים בליל פסח :
 (תתיכג) המקדש בבית אחר אם יש לו למעוט :
 (תתיכד) כשהלל פסח בליל פסח אם אומרים צרכה
 מנן אבות :

תשננ) מאיס לנקר הימים :
 תשנז) עשין מזה הדראה :
 תשנח) נאק של א"י מכרז טלה החמיה :
 תשנח) אין לשין אלא במים שלני :
 תשנח) מזה החמים ואמרו שילינו המים כל הלילה :
 תשנח) הכי' מן ולא במים הצרופים :
 תשנח) הא דאסרו בעברה ולשה דוקא במזיר :
 תשנח) יומא דשיבא כולה שמטא :
 תשנח) אם יקח המעות בכלי שיש בו קמה קודם אשליקון :
 תשנח) אם מותר ליתן מלה צמחה :
 תשנח) יצירוף סל לחלס :
 תשנח) קנה מלונגאס לטמאס :
 תשנח) אם לשין ז' מדות צמחה :
 תשנח) אם יכול לקרות עם לחלה האור :
 תשנח) אם יש לכרך על חלה הכרית הרומה :
 תשנח) אם מחזרין לעשות מהלכעבר כסמקודם חלטה :
 תשנח) אין לשין את המזה ע"י חש"י :
 תשנח) כריקון הסולייין :
 תשנח) אם תעניין בהררחה כשהל ע"ס צמחה כזיס
 חמישי :
 תשנח) מזה עטאלס עם חתן צמחר :
 תשנח) אם מתקדשין שיהיו כשיעור מיל של חתן :
 תשנח) מי עיזח אין מחמיטין :
 תשנח) אם יש ציזיס מחמיטין :
 תשנח) אם מותר לקפף המעות במי פירות :
 תשנח) אם מותר ללגש העיסה צביזיס :
 תשנח) אם צמחא כקמה לחלוחיה ממלה אם מחמיטין :
 תשנח) אם מותר ללגש לתרעוליס מורסן או קמה :
 תשנח) אם די לרקד הקמה כשטבל עליו מים :
 תשנח) אם מותר לחלוט החטין :
 תשנח) הימים שחבבקע :
 תשנח) אם נמלח חסה צביזיס או צמחה :
 תשנח) אביעלו יורה מחומלוקובשט המים וירדו לצכרי :
 תשנח) אם החמיל במלחכה מחמול לע"ס :
 תשנח) הימים והספריס והכוכבין עשין מלכחן
 פד הלוח :

הלכות ספירת העומר

(תתכה) י"ח עטין לרין למוח הימים :
 (תתכו) אם שכת לכרך כל הלילה :
 (תתכז) אם יש לומר מקדש קודש כחול המועד :

הלכות ט"ב ותעניות

(תתכח) לריך למנוע מלרררן מ"ח אב *
 (תתכט) גיזן שלנו ככזוס שלנה :
 (תתל) אם מותר לאכול כשר עוף כסעוד' המפסקה :
 (תתלא) אסור לאכול ז' תשילין כסעודה המפסקה :
 (תתלב) כשהלל פסח באכ או דליקע כזיס ח' אם
 מותר לאכול כשר צמחה כסעודה המפסקה :
 (תתלג) אם יש לכרך בימים כסעודה המפסקה צמחה :
 (תתלד) מי שהחמיל לאכול כסעודה המפסקה משש
 שעות ולמעלה אם אסור לרררן :
 (תתלה) כיון שהספיק כסעודה המפסקה אם הל העתה
 (תתלו) צמי עקד להלעמות שני והמישי כל השנה
 ולרעי ע' באכ בח' צמחה :
 (תתלז) אם אומרים ל"ג צמחה כשהל פ' באכ בח' צמחה :
 (תתלח) ליל פ' באכ שחל צמחה א' מותר כשמישי המסכה :
 (תתלט) כשהל ע"ב להיות בח' צמחה מברך על המאור :

(תשנח) הצטרוח והגו להקטנות :
 (תשנח) אם תסכה סעודתו בע"פ עד הלילה :
 (תשנח) פ"ס לא יוכל עד שתחטך למה נקט עד שתחטך :
 (תשנח) אם צמחה אחת מהשלש מזה המסומסת :
 (תשנח) א"ח צזון הזה אין לריך לעשות הסיכה :
 (תשנח) מ"ב מזה לחזור אחר יין אדום :
 (תשנח) יין שלנו אין לריך למזוג :
 (תשנח) אם דרכו של איש למזוג יינו :
 (תשנח) אחר ששהה כוס ראשון אם ירצה לשמות
 כמה פעמים :
 (תשנח) מזה ליקח שני הצטילין זרוע וביצה :
 (תשנח) י"ח עטין ליקח אלא הצטיל אחד כשהל פסח
 צמחא שכת :
 (תשנח) כשהחמיל הח' לחמא יגביה הקצרה ואחוז המזה :
 (תשנח) בזמן הזה א"ל עטילה לרבר עטבולו כשהק :

סימני הספר

תתפ (תתפ) נג' לומות הכתובים קורין בקר וערב ויהל :
תתפא (תתפא) בזמן יום אין להענות העיני הלום בשבת :
תתפב (תתפב) אם המתענה בשבת אומר עניו בברכה לביעיה :
תתפג (תתפג) ההולך מתקום שמתענין למקום שאליו מתענין :
תתפד (תתפד) המתענה בשבת וי"ט אומר אלקי בזמן עשה"מ
 יהי קיים :

הלכות ראש השנה

תתפה (תתפה) אם לא אמר המלך הקדוש והמלך המעבד
 אם חוזר :
תתפו (תתפו) יש לומר זכרו לחיים בשואל :
תתפז (תתפז) י"א שאין לומר וכוונת לחיים קובים :
תתפח (תתפח) ח"א זכרו וכוונת ח"א בשמי ימים של ר"ה :
תתפט (תתפט) אם לא אמר זכרו ומי כמודך אם חוזר :
תתצ (תתצ) אם אומרים מועדים לשמחה חגים וכו' :
תתצא (תתצא) אם אומרים והשיאל :
תתצב (תתצב) הרמב"ם כתב כל השפורה לסולין חת מעל
 כבשים :
תתצג (תתצג) אם תקיעה שופר לריך כוונה :
תתצד (תתצד) סתמו בזמניו אם אינו מעבד התקיעה :
תתצה (תתצה) סתימת דבק אם השוב שלא בזמניו :
תתצו (תתצו) אין מוילאין שופר חוץ לחתום :
תתצז (תתצז) רב אלפס חקק בבית דיוו בשבת :
תתצח (תתצח) אסור לשיח מהחלת ברכה שופר עד סוף
 התקיעה שמויטב :
תתצט (תתצט) החוקק ולינו מזוין לתקיעה :
תתק (תתק) מנהג לקוע מעומד :
תתקא (תתקא) העונבר לפני הסינה כר"ה השני מחקיע ולא הש"ן :
תתקב (תתקב) לריך להאריך בתקיעה של חש"ר תיומר משל חש"ת :
תתקג (תתקג) לריך להזהר בכבדים שלא יארריך על כל אחד בש"ש :
תתקד (תתקד) ג' שברים לריך לעשותן כגשימה אחת :
תתקה (תתקה) אם חקק הש"ת כגשימה אחת :
תתקו (תתקו) האריך בתקיעה אחרונה של חש"ת :
תתקי (תתקי) מעשה שחקק החוקק בתקיעה כבשבים של
 חש"ת ועשה שני שברים :
תתקיג (תתקיג) דוקא בחפלה ר"ה וי"ב מוילאין מי שנקי :
תתקט (תתקט) יש מוגים להדיע חרונם גדולה :
תתקיז (תתקיז) אין מעבדין היתוקות מלקוע :
תתקיא (תתקיא) יש שאין מחללין בחוסף רמ"ז :
תתקיב (תתקיב) לריך להזכיר קרנות בחוסף בכל חלול
 החוסף :
תתקיג (תתקיג) ולומר ושיאלו כר"ה ויו"כ :
תתקיז (תתקיז) אמר רב כיון שאמר וכוונתך כוונת
 לאמר וכו' :
תתקמז (תתקמז) אומר זכרון תרועה כשחל ר"ה בשבת :
תתקמח (תתקמח) אם אומרים עלינו לשבח :
תתקיט (תתקיט) י"א ועלה ויבא בזכרונות :
תתקקח (תתקקח) המנהג לריך לקוע בחוסף :
תתקיט (תתקיט) יש לכרך על תקיעה שופר :
תתקכ (תתקכ) אין להענות כר"ה :

תתמ (תתמ) נהגו בשלמנו לומר אחר סיום התפלה בשחרית
 קרבו גוים :
תתמא (תתמא) נהגו שלא לקרות פ' הקרבנות כפי' בלב :
תתמב (תתמב) אם י"ו לפלוץ בעיניו אם מותר לרחלו בזמניו :
תתמג (תתמג) משפחה היה לו לר' יהושע והי' מעבירה
 על עיניו וכו' :
תתמד (תתמד) פ' בלב שחל בשבת ונדחה דברים שכלנעה ויהג :
תתמה (תתמה) אם חייב בחפלין כפי' בלב :
תתמו (תתמו) אם לובשים לזיאת :
תתמוז (תתמוז) אם ללמוד כפי' בלב ע"י סריהור :
תתמח (תתמח) אם יש לכרך כפי' בלב שעיניו ליל זכרי מאחר
 שאסור במגעל :
תתמט (תתמט) אם אומרים שירת וישע :
תתנ (תתנ) אם יש להדליף צו"ש שחל בו פ' בלב :
תתנא (תתנא) אם אומרים נחם חלל במנהג כפי' בלב :
תתנב (תתנב) אם אומרים ויהי נועם :
תתנג (תתנג) אם אומרים חל"ו : אם אומרים והוא רחום
 כשחל ט"ב כ' או ב' :
תתנד (תתנד) מיל' שחלה כפי' ת"ס היתוק אחר סיום הקימו' :
תתנה (תתנה) לריך אומרים ונא לזיון :
תתנו (תתנו) ראינו מנהגים לא ישרו כענין :
תתנז (תתנז) מותר להיות חפלין כפי' ט"ב :
תתנח (תתנח) אם אומרים כל הקדיש בליל ט"ב :
תתנט (תתנט) אם אומרים חקבל שחרית :
תתס (תתס) ההפסודות מסימן שד"ש :
תתסא (תתסא) אוחס שחפסירין שובה ישראל לפני אור כפור :
תתסב (תתסב) אין אלו בזוין בזוין סיד כמו בזוין מלכים :
תתסג (תתסג) אסרו עטרות למחיים :
תתסד (תתסד) אסרו כל מיני שיר :
תתסה (תתסה) כח דתענין לשעות לריך :
תתסו (תתסו) אם קבל להענות הרבה תעניות לזכות אי
 היו קבלה לכולן :
תתסז (תתסז) אם ששיאר עניו בחפלה המנהג מספיק
 לתקלה התענית :
תתסח (תתסח) ליה אדם תענית וסודו אם מיירי ספי' בודד
 יום שני :
תתסט (תתסט) אם קבל התענית מעבוד יום בהרפור :
תתע (תתע) אולל וזכותה עד שיעלה עמוד השחר בשלל
 גמר סעודתו :
תתעא (תתעא) אין רביעין לומר ערבים ושחרית עניו :
תתעב (תתעב) אם זכר לומר עניו קודם שערך רגליו אומר
 בלי חתימה :
תתעג (תתעג) למס קורין ויחל מאחר דשיחידים דמי כו' :
תתעד (תתעד) קבל שחפסלים עליהם תענית רבי' הם :
תתעה (תתעה) יש שקומות עשהו לומר גלימות חכמי וי"ח
 ברכות בתענית :
תתעו (תתעו) שחפלו תענית ומקלחין לין בנהל"כ :
תתעז (תתעז) שמיני בתענית יכול לטעום החבשיל :
תתעח (תתעח) ש' שאינו מתענית אם יחול להחלל עניו :
תתעט (תתעט) י"א תענית שחל כב' או כה' קורין בשחרית
 הארשה ובערב ויחל :

סימני הספר

תתקבא אם מנדיים זמן בלילי עמי מר"ה בקידוש :
תתקבב אם יש לומר סליחות וסליחות בשנה השונה :
תתקבג מיטל שבעה יומין בשבוע בפרס :
תתקבד חכילה שעלה לנפש :
תתקבד נען ד' קודשין בשמחה על הגג :
תתקבה לריך שלא חסי' כהוי הסוכה עבה מאלד
 שלא יראו הכוכבים :
תתקבו בית המקדש' בנפרים שאין עליו מעיבה :
תתקבו סכך פוסל בחמלע בהרבע :
תתקכ הי' גבוה מכ' ונגה בה חלעבה :
תתקכא אם היא עגולה ויש בה לרבעה ז' על ז' :
תתקכב גזל מלוי וסכך בהם :
תתקכג פורים עלי' סדון מלני חמשה :
תתקכד ואינה מרחת חלל בנורח פחה :
תתקכה הפשעל דלמנה מלמעלה למטה :
תתקכז נוי סוכה מוטלגים ממנה ד' אמות :
תתקכח בעניי סוכה לא מהני חמ"י :
תתקכט אסי' בפיירות יש המחמירין שלא לאכלס חוץ לסוכ' :
תתקכו מוסר לשחוט מים ולאכול פירות חוץ לסוכה :
תתקכז זאכל חרס אכילה ארעי חוץ לסוכה :
תתקכט מלני דמשחית במטללוחא :
תתקכ אם מנדיין על הסוכה בכל פעם עינים :
תתקכא משירדו גשמים חוץ הסוכה שלם ירדו חוץ
 המקפה חסרה :
תתקכב אם חתן ספור מן הסוכה כוא וכל משגיחו :
תתקכג אם יש לקדש משומד :
תתקכד דעת חלוני המקדש משומד :

תתקבא אם מנדיים זמן בלילי עמי מר"ה בקידוש :
תתקבב אם יש לומר סליחות וסליחות בשנה השונה :
תתקבג מיטל שבעה יומין בשבוע בפרס :

הלכות יום הכפורים

תתקבד והגו למנוול ערב יח"כ ואם מנדין :
תתקבה אם יש לברך על הדלקת כהי' :
תתקבז באשכח מוהלים לומר על חסא :
תתקכו אם יש לברך בליל יח"כ על הפרת דריס וכן
 אם מנדיין על הדלקת סכר ביה"כ עהל
 להיות בשנה :
תתקכא עומת שסחורה ב"כ שבער ולא שנה בהם :
תתקכב בחמימת הידוי אם יש לתקום בנרעה :
תתקכג ולעין חזרה כש"כ הודוי במנחה :
תתקכד י"ט שאין לש"כ לומר ודוי בסלה לנו :
תתקכה לענין הפנתה חמין ביה"כ :
תתקכז כל הספקין מלפנין לשיעור :
תתקכח אי מנדיין בה עמ"כ :
תתקכט יסול לישול ידיו ועיניו שחריה :
תתקכו בן ח' וכן ט' ממנדיין אותו לשעור :
תתקכז המלך והכלה רוחיין לביהם :
תתקכח בעל קרי אם יסול למנוול ביה"כ :
תתקכט מי שגדין ילך ללמוד בנזכר וירא ללכת יחף :
תתקכ רחל מומחה ומחוק ואחרים שאיך מומחין
 כמותו :
תתקכא נסח דל דרי :
תתקכב אם שחור דריס מהג בנדיים ולא בשנועות :
תתקכג רוב הגאונים פיתו לומר כל נדרי :
תתקכד בנשילה מתודס פטס אחת :
תתקכה יש גורסין חלל בשם כוי' :
תתקכז י"ט ערביה שחריה ומנחה אהה מנין :
תתקכח אם שומרים סלימות במנחה :
תתקכט אין נשיאם כמיס במנחה :
תתקכו י"ט כנעילה במקום זכרה לחיים חתמו לחיים :
תתקכז בנעילה שומרים אחת עתה די לשועים :
תתקכח יש שאין שומרים אביע מלבו בנעילה :
תתקכט כדמקלע מילה ביה"כ :
תתקכו אחר שגמר חפלות המוסף פוחה באשתי :
תתקכז כהפסדה במנחה מוחס על החורה :
תתקכח מה שבורגלו לזכר זדקה בעד החמים ביה"כ :
תתקכט עוברות ומניקות מהענת ביה"כ :
תתקכו החסידים ריגילים לשעור ב' ימים יח"כ :

הלכות ארבע

תתקכא אם נקדו סחורו נקד מוטלם :
תתקכב ארף א) נקב שאינו מוטלם כבאיסר :
תתקכג ארף ב) סחרו שמוחו כל כשרו מנפשים :
תתקכד ארף ג) נקף ממנו קליפה דקס :
תתקכה ארף ד) סחרו סוכסר :
תתקכז ארף ה) נקלס בכמות סעי' :

תתקכא אם נקדו סחורו נקד מוטלם :
תתקכב ארף א) נקב שאינו מוטלם כבאיסר :
תתקכג ארף ב) סחרו שמוחו כל כשרו מנפשים :
תתקכד ארף ג) נקף ממנו קליפה דקס :
תתקכה ארף ד) סחרו סוכסר :
תתקכז ארף ה) נקלס בכמות סעי' :

הלכות סוכה

תתקכא אין יולאין לא בסוכה שחמה האילין :
תתקכב מנן ונכסלו הוי מישועס :
תתקכג הימן חמה המסה או חמה הכילה :
תתקכד סדון הפרוש חמה הסוכה :
תתקכה סכך חמה הסוכה :

סימני הספר

- אלף (ו) עתה זו חיונית :
 אלף (ז) יוקד האחרון או אטלווה עכברים מיום ראשון וזליק :
 אלף (ח) מי שזין לו אחרון אם יעול שאר המינים :
 אלף (ט) לא כלה אחרון לא יבוא עריש ורומן :
 אלף (י) כפת המרים חסר כתיב הסעס :
 אי"א) לולב נריך אגד לבתולה :
 אי"ב) מי שזין לו אחרון אם יש לו לעשות אגודס מג' המינים :
 אי"ג) יבדק על הלולב קודם שיקח האחרון נידו :
 אי"ד) בדהס שוטס אם הוא מין דסם :
 אי"ה) היכן מנענע בחדו מחלה וסוף :
 אי"ו) המריח באחרון של מזה אם יש לו לבדק :
 אי"ז) ח"י סביבו לולב לישראל ב"ט :
 אי"ח) מס שמוכסין במקום שזין אחרון מזוי סס :
 אי"ט) אם הוקסן הלולב במתנס נריך להקנות ע"מ להחזיר

סדר התפלה

- אלף (ב) י"א הושטת קודם קריאה :
 אב"א) אם חומרים הושטת בשבת :
 אב"ב) בקידוש ליל שני חומרים קידוש חזן אחריו :
 אב"ג) לבדק זמן על הלולב ב"ט שני :
 אב"ד) יש מלאחרי לבדק שהחיינו עד אחר ברכת מוכה :
 אב"ה) סדר הקריאה מנה הסכות :
 אב"ו) אין פזרכין על הערבה ביום הושטת רבא :
 אב"ז) סבי' מחזיס חבים ולא נריך :
 אב"ח) יולא אדם ידי מוכס בערבה :
 אב"ט) אשור האחרון בהשינו לעמיס :
 אלף (ל) היכן מחזילין לקרות בשמ"ע בל' ראה :
 אל"א) מנהג שסחון מכריח קודם תפלת מוסף משיב הרוח

הלכות הנוכה

- אל"ב) מלא קערה שמן והקיקוס פטילות :
 אל"ג) דוקא בשמיחה בזמן חבל בניה אפי' לעולה מל' כשרה :
 אל"ד) נדיעבד זמנה כל הלילה :
 אל"ה) מדליקין מנר לנר :
 אל"ו) מי שיש לו אשה שמדלקת מצוה שהוא ידליק :
 אל"ז) נר של שבת ונר של חנוכה ידליק בתחלה נר של שבת :
 אל"ח) יש קובעים נר של חנוכה בזמן עומת :
 אל"ט) מי ששבת על הכיסוס אם מוצר :
 אלף (ם) מנהג להדליק נר חנוכה קודם שיבדיל :
 אל"א) יש מסיימין בעל הכסוס כסס שעשים

הלכות פורים

- אב"ב) כרך פסיל פסק אם הוקף מיעוט יושע :
 אב"ג) נהיס חייכות במקדל מגילה :

הלכות שחיטה

- אס"ב) נהיס יכולים לשחוט לבתולה :
 אס"ג) דין דמוחזק ומזמחה לשחוט :
 אס"ד) המזיל בהמה שחוסה :
 אס"ה) מזומד חולב נבלת :
 אס"ו) אין להניח לשחוט קסן לבתולה אפי' אחר עומד עליו :
 אס"ז) השוחט לשם הרים ונכסות :
 אס"ח) שחט בסכין של משפטי ע"ג :
 אס"ט) שחט בסכין של א"י :
 אלף (ע) שחט לחוד גזומה :
 אע"א) אפרות לאחר שיאל לשייר :
 אע"ב) עבר ושחט לאומו וחת בע :
 אע"ג) בהמה משוכנת :
 אע"ד) פניהם פסטה חמד :
 אע"ה) פניהם מוסכנת :
 אע"ו) אחר כרי לי טלא פנימי פניהם במסוכנת :
 אע"ז) סכין דומיה למסאס :
 אע"ח) יש נוהגים לקשור פסלה על המניחה :
 אע"ט) אשורה ואסופרה :
 אלף (פ) יש שרגיל להכות הסכין בעץ אחר השחיטה :
 אפ"א) סכין שיש בו פגומות רבות :
 אפ"ב) אם נגע בסכין במתק בשעת שחיטה :
 אפ"ג) אם הכיח לאחר שחיטה בהמות אחרות לעיני הכרכס
 אפ"ד) כדי פסיחה ד' אצבעות :
 אפ"ה) לבתולה נריך ב' סימני לשחוט אפי' בשף :
 אפ"ו) נריך לשחוט חורדיים :
 אפ"ז) שיעור שחי' כסס :

סימני הספר

אקל"ב) אם הויתרו ריאה בלי בדיקה :
 אקל"ג) קנה הלז דינו כלב :
 אקל"ד) נמלאו עמי כבדים או עמי מרות :
 א-ל"ה) נפל הסהול :
 אקל"ו) נקחה בצולול :
 אקל"ז) אם יש ערפול בצולול של עוף :
 אקל"ח) אין חילוק בדניי מחט שנמלאה בריאה :
 אקל"ט) נעלה השלפוחים :
 אל"ק ק"מ) דקין של בסימה שיואל מהן מעי קטן :
 אקמ"א) חיזוה כרם הפנימי שערפולו בנקב במשהו :
 אקמ"ב) רש"י אשר ההמסם שנקב :
 אקמ"ג) אם מדמין מנקב לנקב :
 אקמ"ד) כל אשר שאמצו חכמים אם נפל מפיה אם חסר מהחילה כשר :

אפ"ח) טהה במיעוט סימנים :
 אפ"ט) אסור להחוט בסכין רעה :
 אר"צ) תחילת במיעוט סימנים :
 אצ"א) היזו הרחש ככה אחת כהולכה והוכלה :
 אצ"ב) הגרמה ביגד :
 אצ"ג) שיפור שמיטה נושא :
 אצ"ד) מלא טבחה מן הגרגרת על הסכין לאחר שחיסה :
 אצ"ה) עקור הידך :
 אצ"ו) אם נמלא הסכין השחוט שמוט :
 אצ"ז) השוהט בשנים או בשלשה מקומות :
 אצ"ח) ניקבה הריאה אחר שחיסה :
 אצ"ט) השוחט הרבה בהמות ושם בינשים :
 אר"ק) כוי ספק בהמה ספק חיה :

הלכות טרפות

אק"א) נפתחה הגולגולת :
 אק"ב) נקב קרום המוח :
 אק"ג) נפתחה חוט השדרה :
 אק"ד) נפל לחי העליון :
 אק"ה) אם שני ערוות מן הוטט אדומים או לזנים :
 אק"ו) עוף שזארו מלוכך כדס :
 אק"ז) יש לו קין נושא :
 אק"ח) נפל כל הזקק :
 אק"ט) הקנה מתפלל לג' חלקים :
 אק"י) אם חסרתינו צירוקין שחלדימו :
 אקמ"א) מה שחזו מעריפין בשמי מראה :
 אר"ק"ג) עוף שנשחברו אנפיו או נחטבו :
 אקנ"א) אם נשבר הפרק הסמוך לגוף :
 אקנ"ב) שלשה פרקים יש בגלגל ההחיות :
 אקנ"ג) ראש ההחיות בשוק היולא מתקומו :
 אקנ"ד) המנהג להסירוף עלים הנשבר מן הארבעה ולמשל :
 אקנ"ה) היכן מקום זומת הגידין :
 אכנ"ו) אם נפסק אחד ממומם הגידין :
 אקנ"ז) נפל זומת הגידין ונח"כ חתך למעלה הרגל :
 אקנ"ח) דין דרוסה בשאר חיות שאין מכוונת במשהו :
 אקנ"ט) דין מחול אם יש לו דרוסה :
 אר"ק"ס) אם יש תקנה בבדיקה הדרוסה :
 אקס"א) בדיק ולא מלא אדום הכשר בדרוסה :
 אקס"ב) אין להשיר שום ספק בבדיקה בזמן הזה :
 אקס"ג) אם ספק לו אם דרסה ביד או בגלגל :
 אקס"ד) ספק דרוסה שנתערבו באחרות :
 אקס"ה) דין גלודת :
 אקס"ו) כשר שמתעלס מן העין :
 אקס"ז) כשר שנתעלס מן העין :

אק"א) נפתחה הגולגולת :
 אק"ב) נקב קרום המוח :
 אק"ג) נפתחה חוט השדרה :
 אק"ד) נפל לחי העליון :
 אק"ה) אם שני ערוות מן הוטט אדומים או לזנים :
 אק"ו) עוף שזארו מלוכך כדס :
 אק"ז) יש לו קין נושא :
 אק"ח) נפל כל הזקק :
 אק"ט) הקנה מתפלל לג' חלקים :

הלכות טרפות הריאה

אר"ק"א) אם חסרה הענוטתא :
 אק"י"א) אם נפתחה מקומה הענוטתא :
 אק"י"ב) כל יתר כנטולדמי מעשה באלבע היורה שנמלאה :
 אק"י"ג) יתרת כדרי דלויי דכשר :
 אק"י"ד) נמלאו עמי אונות ונדלוהו כלחת :
 אק"י"ו) יתמת כשר הריאה :
 אק"י"ז) חסר מנוף הריאה :
 אק"י"ח) ריאה שיש בה אבעבועות :
 אק"י"ח) אין חילוק עריאה בין האדומה כולה למתקחה :
 אק"י"ט) אוכמי אוכמי כשר :
 אר"ק"ב) מרובת כסדרין :
 אק"י"א) אונל סרוכה בזומת :
 אק"י"ב) הוול דסביך כנשרת :
 אק"י"ג) ריאה שנקבה ודופן סותמתה :
 אק"י"ד) ריאה הנקיבה במקום שאין דופן סותמתה :
 אק"י"ה) כרובה בשפוליי אומל או אונל :
 אק"י"ו) סרוכה לדופן או סרוכה לו :
 אק"י"ז) אם האונל והאומל נכרכו יחד בדופן :
 אק"י"ח) ריאה שנכרכה לאחד מן המתקומות שאין הנקב מעדיף :
 אק"י"ט) אין לאחוז בריאה ולנעש הסרכות :
 אר"ק"ק) על נבי הריאה אפי כמרפא לאסא עריסה :
 אק"י"א) אם האונות נכרכות בזמן הלז :

הלכות חלב

אקס"ח) חלב בן פקוע :
 אקס"ט) חלב הכבליס :
 אר"ק"ק) חלב שחתח המחטים :
 אקע"א) השומן שעל יומתת הכבד :
 אקע"ב) בקיבס יש שני מיני הלבים :
 אקע"ג) חוטין שבעוקן :
 אקע"ד) דין ראש המעים העריך גריכה :
 אקע"ה) מאמר מן המחבר בענין חלב :
 אקע"ו) גדי שללאו חבור לחבל ממנו אפי' מראש אונת :
 אקע"ז) חלב שנתערב בזומן והואש ממנו בקדשה :

סימני הספר

אקע"ח) ים המזין אטורים משם דס :
 אקע"ט) ים אוכרין גיד השפה כהגלה :
 אלף קפ) אס נמלה דס על התלמון או חלבון :

הרכות מליחה

אקפ"א) הרוגס (לחול בשר חי : אקפ"ב) אס יוכל לשפך
 מקלי רשון על התרנגולה : אקפ"ג) אס מלח בשר ולא
 הדיחו כהחלי : אקפ"ד) אס ים למלוח במלח דק מאד :
 אקפ"ה) חין לריך למלוח הכבד עד שיהי' מתיסה :
 אקפ"ו) אסיס להשליך הכסר מלוח כחוקר הימיס רומחין מיד :
 אקפ"ז) בוייר שסייה הכשר במלח : אקפ"ח) מה נקרא
 חיו נבלח מתחת מלחו : אקפ"ט) אס ליי לריך מליחה :
 אלף קצ) בשר שמתבשל בלי מליחה : אקפ"י) בשר שלא
 הודח מי אס פעס אחת : אקפ"יב) בשר שלא הודח אחר
 המליחה והיחס בקדרה אקפ"יג) בשר ששהה במים מעת
 למח : אקפ"יד) התנגולה שמתלח מנחון ולא מנפנים :
 אקפ"טו) בשר ששהה ג' ימים שלמים שלא נוקר מה חקתה :
 אקפ"יז) ים סופרין מים על הכבד אחר צלליה : אקפ"יח)
 מעטת שמלחו בשר חזיר ולא ח"כ הכנימו עקרה במחבת עם
 שאר כלים : אקפ"יט) אס מלחו בשר בכלי שאינו מנוקב :
 אקפ"כ) בשר שמתלח בכלי שאינו מנוקב אסור ללכלו אפי'
 בכלי : אלף ר) בשר ששהה ג' ימים שלא נמלח : אר"א) אס
 נלה עופות דגים יחד : אר"ב) אס יוכל למלוח בשר עם
 בשר שכי' נמלה : אר"ג) המולה הראש כיוד יעשה כי השער
 מפסוק ביו המלחה והכשר : אר"ד) חין מנשלין וקלין הראש
 עד שיהבה : אר"ה) חין ויהגיס כרגלי בהמה שמשוימים
 חומס על ההש : אר"ו) בשל הלב בלי קריעה : אר"ז) אס
 מותר לבשל הכבד אחר הקריעה : אר"ח) אס הכבד מנשול
 ודבק בעוף : אר"ט) ים אוכרין להסכות הכבד במליחה :
 אר"י) מה שנהגו שלא למלוח כבד קודם לליים :

הרכות איסור והיתר

אר"א) חין אנו בקיחין בהליעה : אר"יב) ים טהמים לנקוב
 הכבד בסכין קודם לליים : אר"יג) ים גלואים אסור לקדרה
 ההדורא דנמחא : אר"יד) אס יוכל למלוח המעיס עם שאר
 בשר : אר"טו) אס נוקר הכבד אכולו חי או ליי בלי
 מליחה אפי' העוף שלם : אר"טז) אס אסור להשוה הללי
 על השער לאחר שסוכר מעל ההש : אר"טז) סימני קרי
 חי' סהורה : אר"יח) חין גבינות מתיסה שמתלחה סהורה :
 אר"יט) ים אוכרין לחולו מי חלב : אלף רב) דגש הגיזן
 והלרנין ים חיסרין : אר"כ) א סומן של עוף סהור :
 אר"כ"ב) כדדוסה ים ג' פירושים : אר"כ"ג) כמה קתקסוס
 לריך כגד : אר"כ"ד) עוד סימן כגד סהור : אר"כ"ה) סימני
 עונדי דגים סימן מוזבקה : אר"כ"ו) חין נקחים עונדי דגים
 אלה ממומחה : אר"כ"ז) התנגולה דלמחא אסורה :
 אר"כ"ח) שרשים הגדלים במים : אר"כ"ט) אר"כ"י) אסר
 אפי' מח המלוח בחוק הכרי : אלף רל) אס נקרא שורן
 על הסרן בחוק הכרי כשהברי קסון : אר"כ"יא) אר"כ"יב) אר"כ"יג)
 שהתלוע צאיניה : אר"כ"יב) אס נחבשל הכרי עם שאר

פירות כשנמלח בו החולס : אר"ל"ג) ים עופות הגלזין
 בלוי אס לריחין שמיסה : אר"ל"ד) ג' דינין כדס בניים :
 אר"ל"ה) ים סימן טהרה בניים : אר"ל"ו) ביאה שיש כס
 דס אסורה המתבשל עמה : אר"ל"ז) בניים גמורה הנמלחים
 בעוף מותר ללכלן כהלכז : אר"ל"ח) חלב הנמלח בקינה אס
 מותר : אר"ל"ט) לריך היכר כשנים שאוכלין בשר גבינה :
 אלף רמ) אכז בשר עוף לא יחלל אחריו גבינה : אר"מ"א) חין
 לריך ליטול הידים האוכל בשר אחר גבינה : אר"מ"ב) לריך
 להמתין ו' שעות בין סעודה לסעודה בין גבינה לבשר :
 אר"מ"ג) דין כהל : אר"מ"ד) אס נמלה כהל עם בשר :
 אר"מ"ה) כליות אסורין לבשן בקדרה : אר"מ"ו) חלב רותח
 שנפל על בשר צונן : אר"מ"ז) אס דמליח כללי כשאינו
 נלכל מחמת מלחו : אר"מ"ח) ספת חלב שפולה על חתיכה
 בקדרה : אר"מ"ט) י"ל דלשפת למוחין אסור דוקא כגד"ה :
 אלף ר"ג) ספת חלב שנפל' על הקדר' מנחון : אר"נ"א) אס
 בשל חלב בקדרה של בשר : אר"נ"ב) כיוד משערין ס' :
 אר"נ"ג) דגש שמתבשל במחבת של בשר : אר"נ"ד) בשר
 כחלב ע"י מליחה מותר כהגלה : אר"נ"ה) נחבשלו דגים
 בקערה של בשר : אר"נ"ו) כלים שמתמחו בו חלב מחלב
 שכמקלה מקומות אוכלין אורו : אר"נ"ז) קערוה של בשר
 שרומחים ביורה חולבת : אר"נ"ח) גמון או שלקות שמתקדם
 בסכין של בשר : אר"נ"ט) ים מוזין אס שמו פלפל בקדרה
 שאינה נח יומח שאסורה : אלף ר"ם) חין לשין
 העיסה כחלב : אר"כ"א) סח שפאלו כחומר עם בשר :
 אר"כ"ב) סח של ח"י האלפה כחומר עם ליי של ח"י :
 אר"כ"ג) חין מהגב להטעיסו לקפילא ארמחה : אר"כ"ד) טעם
 כעיקר דלורייחא אור דנבן כל ההלוקוס : אר"כ"ה) דין מין
 בזמיו ובשאינו מיו : אר"כ"ו) מה הן הכקראין שני מינין :
 אר"כ"ז) חלוקין דין לבשל חיבור לנחמה : אר"כ"ח) בשר
 חיה ועוף כחלב בשל כרוב : אר"כ"ט) אס שרין בשל בלף :
 אלף ער לריך ששי' כגד כל הכף של מתכה : אר"ל"א) אשמו'
 החיסור מנפסין ע"י ההיחר לבשל החיסור : אר"ל"ב) אס
 בליעת הכלי מן ההיחר מאסרף להיחר : אר"ל"ג) אס חוספו'
 מים אחריו התערובות מעיל לנרף לבשל הס' : אר"ל"ד) חין
 גריה בשלל בהתקום : אר"ל"ה) מה נקרא חתיכה רלויה
 להכבד : אר"ל"ו) חוזה נקרא דבר שיש לו חמירין :
 אר"ל"ז) כמה זמן כלי בן יומו : אר"ל"ח) דברים המאוסים
 כבליים בשחוחים : אר"ל"ט) אס חוס בלי שמי ועריו מתליק :
 אלף רפ) טפה חלב שפולה בקדרה ויער או לא יעיר :
 אר"פ"א) חתחה נכר כלי : אר"פ"ב) אס מלח כבלוע כדס
 מתבשל בם : אר"פ"ג) אס חתיכה שנה בליע חיבור
 חוזרת להחירה או לאחר שמתבשל החיסור שנה ויהרשלא
 יזילא שוס דבר מן הקדרה כעוד החיסור בחובה ונס לל
 יקדים להזיולה : אר"פ"ד) נמלא דג טמא כדגים שמתבשל
 וכן בניים : אר"פ"ה) זכוב שמתלח בקדרה והזיולו כקף :
 אר"פ"ו) אס זכוב בכלי שמי אוסר : אר"פ"ז) כלי שמי
 חין מבליע אפי' חיבור בעין : אר"פ"ח) דין אס
 ריחא מתלח סוח : אר"פ"ט) דין חתיכה שאינה
 רחוייה להקבד : אלף רצ) חמיל של נבלה שלא
 נמלה אס נקרא רלויה להכבד : אר"צ"א) חין דבר
 שיש לו חמירין : אר"צ"ב) מהו נקרא אס שדרכו למטח :

סימני הספר

ארצ"ג דיני פסק סתיקה: ארצ"ד כ' קדמה ממין ח' והאסור ממין אחר :

הלבנות בשולי עכו"ם

ארצ"ה דיני פס סל ח' : ארצ"ו פסס למסו אסורו נביעות
פל ח' : ארצ"ז אס העמיד נביעות מקיפה ח' :
ארצ"ח אס' ידעיין לזין דבר טמא בעדר הא"י החלב
אסור : ארצ"ט אס ח' פלמך ישראל מזיו וערכ עליו פת
פל ח' : ארצ"י ש מודע מקילין בהשלכת קיסם לבד בחמור:
ארצ"י אש מחירין שבעה ימים בהזרקת קיסם לבד בחמור:
ארצ"ב יעשה אש כפי החמור להכשירו : אש"ג אס מושיל
נפוח כפה באש למנין בשולי ח' : אש"ד אין חמורו בנישולי
ח' בניית ישראל וצביה ח' : אש"ה אס בשל ח' אס חלב
מחלבל כל דרוסאי חס יש לו היתר ע"י נמר בישראל:
ארצ"ו דנים גדולים מלוחים אס בשל ח' אסורים :
ארצ"ז אס החמירו בנישולי ח' לאסור טליסמן: אש"ח מיני
האסורים תמוס בשולי ח' אס חלב מפרס בלורך: אש"ט אס
יניח כליו בבית הא"י יחד זמן חס כי ירביס הגעלה:
ארצ"י שני דין חממה של ח' : אש"א מי שחזמן לו נבלה
או קרעה אס יוכל ליחנה לא"י : אש"ב דיני עלימות
מכללים ביד ח' וחותמות :

הלבנות הכשר כרים

ארצ"ג דיני עבילת כלים: אש"ד אס להעביר ההלוחה
לא עלחה לו עבילה :

הלבנות הגערה

ארצ"ו כלי אכילים דינים כלי חרס ולא ערי בהגעלה :
ארצ"ז אין לרדך להסחות הכלי במים עד שיפלט :
ארצ"ח לרדך לטפוח הכלי במים קרים אחר הגעלה :
ארצ"ח כמה זמן מחלי בו יומם: אש"ט אין להגעיל כלי
שני של חרס: ארץ שב ערובי ככלי רשון: אש"ב א כלי
מחכת חס מקלחו חס כלי: אש"ב דיני מחנת וסכרים:
ארצ"ג כרוב שחך כסנין של ח' : אש"ב טעם דחשני
פסס כלי ח' איך בני יומם: אש"ב דיני נלמוות באיסור
והיתר בלורך: אש"ב מו מחלחל חלל בעה"ב שאינו חמוד
או שזה חמוד: אש"ב ח' בניית ישראל שמומר
שעדיה הנשר קודם שחמו בקדמה :

הלבנות הכשר כרים

ארצ"ב דין הכשר כלי חרס: אש"ג כמה פעמים קרוי
בשפוח: אש"ד חוך ככשירין כלי מוסף: אש"ה דבר
המכניסו לקיום אס בולע כדי קליפה: אש"ו דבר הלרדך
ערוי אס הפסס בו זר או מוריים: אש"ז הניה כליו
חמה סקילות ותולה כליו ביד ח' :

הלבנות נדה

ארצ"ח אס רנילה לרלות בכסן החמה ואין ידוע אס קודם
או לאחר כן: אש"ט היולא לרדך יקוד חשהו אפי'
במך לוסחה: ארץ ש אס להבעלה לריכה בדיק שחריח

וערכיה ולגיו חשמים: אש"ס א אסם שרלה דס חממה
חשמים ויש לה מכה בזכורו מקום: אש"ס ב אפי' מרוסס
עסס דס כהרדל: אש"ס ג דיני דס ירוק: אש"ס ד דין
בועל בעילה מזוה ופרס: אש"ס ה קובעה וחסס ע"י
דילוגו ע"י מקרי: אש"ס ו דין רשיות וסס מעוברת ומניק:

הלבנות בתמים

ארצ"ו דיני חממים בלורך: אש"ב ח רואס דס אחר
לריכה על הנד: אש"ט ח חממה להשאל מהפיסס לריכה
ליצט שבעה נקיים: ארץ שע מזה שבעה לריכה להגו
כמו נדה אחר בעילה מזוה: אש"ט א ההולכת בדרך ואין
לה בנדים נקיים לנבוס נימי ליבונה: אש"ט ב כמה ימי
להמחין לספור שבע נקיי' אחר החשמים: אש"ט ג הולדה
כל היולדות חשונות יולדות בזב: אש"ט ד אס שילד בקושי
ורחסה דס: אש"ט ה לטון הרמנים ז"ל מחנהגו טעום
בעיני ספירות ז' נקיים ולבלי על דס טוהר: אש"ט ו רחסה
יוס ח' לבדד ופסקה בו ביום: אש"ט ז אס חלבס לבנים
אחר חפלה ערביס אס נחשב כמו לילה: אש"ט ח לספור
ז' נקיים מיד אחר החשמים: אש"ט ט אסור לנגע בלשמו
כל ימי נדה וכו': ארץ שפל לבדי: ר"ח פססס כלבני
דלמר ימי לידתה שאינה רואס כסן וכו' :

הלבנות טבילה

ארצ"א אס עבילה בזמנה מזוה: אש"ב ב אין לרדך
להמחין חמס עד שחשך לטבילה: אש"ב ג אס אס
יכולה לטבול בלייל שסם בלא זמן טבילה: אש"ב ד הטובלה
ביום לריכות להסמיר טבילתו מחבלין: אש"ב ה בשעת
הדחך יכולה האשה לחוך מע"ס ולטבול ביום שסם:
ארצ"ו אס עלחה לו טבילה כשסכלה ביום:
ארצ"ו כשטובלת אס לריכה אחרת לרלות סטבילה:
ארצ"ח אס אסס מותרת ללחה בבית הכסס:
ארצ"ט חוסי למר ופסקן יש שאין חולין בראש:
ארץ שצ' ללפון שבעין: אש"ז א הגייד שפל החמה:
ארצ"ב עמדה ע"ג כלי עץ מחקל טומאה: אש"ז ג לא
סטבול כנמל: אש"ז ד נואס שחמה הלפור: אש"ז ה אפי'
הזבעת געמן אס חוף: אש"ז ו חוהר האסס שלל ילא
משערת רחשה חוך לחים: אש"ז ז אש"ז ח אריכה חסיסה ועיין
כלנופה: אש"ז ט חביוה זמן לרדך החסיסה: אש"ז י אש"ז יא
עבלה רחוק מן החסיסה אס עלמהלה אס לא: ארץ ח אס
מותר להכנס למרחן אחר עבילה: אר"א א יומיה מברכה
ברכה עבילה: אר"ב אס סטבול במעין לריכה מ' פסס:
אר"ג טבלה בברכות: אר"ד פסס שפיער במקום לרעת
ר"י ולדעת רבינו שמשון: אר"ה אס יוכל לחללות מקוה
במים חממים וההכרז למקוה אחר: אר"ו חוך החיכו מים
שלוכין ע"י הסמכה: אר"ז על המנגלל מים בגלגל לקוד
סילון ואח"כ למכות: אר"ח אס המשך חמס המים לרדך
חרין אל חוך גיגית: אר"ט מקוה שסדק ומחסר מימיו:
אר"י אס כסדק אס יעולן מלחמו: אר"יא אס מים
שלוכין יעולן לטהר ע"י הסקסס: אר"יב על המקוה
שסבאוה כלי מוקק :

גשלם סימני ספר אנור תהלה לאל יהברך ויהעלה . אמן :